

Izstāde

**«Mūžs kā tautas
tērpu josta
daudzkrāsaina,
kur mūžu**

mūžos raksti nemainās»

2015. gada 12. februārī

Zinaidai Eglei

80

Dricānu pagasts

1935. gada 12. februārī Dricānu pagasta Viļānu rajonā Rēzeknes apriņķī Antonīnas un Franča Puškundžu ģimenē piedzima septītais bērns – meitiņa Zinaida.

Zinaida bija jaunākā māsiņa māsām-Antonijai, Venerandai, Genovefai un brāļiem- Antonam, Koļam un Donātam.

Otrā pasaules kara sekas

Zinaida ir piedzīvojusi kara šausmas, tāpēc atmiņas par izglītību un tēvu ir skopas.

Mācījusies Lejasgala 4. gadīgajā skolā, kuru beigusi ap 1942. gadu.

Ap 1947. gadu partizāni tēvu aizveda uz mežu un nošāva.

Brālis Donāts dienējis vācu armijā un gājis bojā Volhovas purvos.

Plaviņas

Pēc kara juku laikos māsas Veneranda un Antonija bija aizceļojušas no dzimtās vietas uz pilsētu Plaviņas un apprecējušās, arī brāļi bija aizgājuši no ģimenes un pelnīja savu maizi.

Māmiņa Antoņina nolemj, ka arī viņai un abām pārējām meitām- Genovefai un Zinaidai jāpārceļas dzīvot tuvāk abām māsām.

Mājas «Rājumi»

**Tā, tika iejūgts zirgs, ratos saliktas
mantas un blakus soļojot gotiņai
Puškundžu ģimenes sievietes pārceļas uz
dzīvi Odzienas pagasta mājām
«Rājumi».**

**Odzienā Zinaida kopā ar māsu Genovefu
sāk strādāt pie saimniekiem- ravēt
dārzu, vākt sienu.**

Stārnu kūdras purvs

1954. gada 9. februārī Zinaida abas ar māsu Genovefu sāk vasarās strādāt Stārnu kūdras purvā. Darbs ir pie lentes, no kuras ņēma nost kūdras ķieģeļus un lika tos zemē. Ziemā darbs bija mežā zāgējot ar rokas zāgi malku. Sazāgētā malka tika vesta uz stiklu fabriku Gostiņos, cukurfabriku Jēkabpilī u.c.

«Ezermalas»

Kad pie kūdras purva strādniekiem tiek uzcelta baraka Puškundžu ģimene pārceļas uz dzīvi Odzienas ciema «Ezermalās».

Zinaidai kā jaunai meitai, protams, patika apmeklēt arī sarīkojumus un balles Odzienas pilī.

Dzīves draugs – Pēteris Egle

Balles un sarīkojumus apmeklēja arī vietējie puisi, starp viņiem ap 1954. gadu no armijas atgriezies puisis Pēteris Egle.

Pētera dzimtā puse bija Varakļāni, bet dzīves lokos sanāca tā, ka pārcēlies uz Vietalvu un dzīvojis «Baltajā mājā».

1956. gada 17. martā Odzienas ciema DDP izpildkomitejā noslēgta Zinaidas un Pētera laulība.

Meitiņa Skaidrīte

1956. gada 1. decembrī Egļu ģimenē piedzimst meitiņa Skaidrīte.

Zinaida dzīvo mājās un audzina meitiņu, bet Pēteris turpina strādāt Vietalvas MTS par traktoristu līdz, apmēram, 1958. gadam, kad vojennajā karjerā Pļaviņās bija nepieciešams buldozerists.

Meita Skaidrīte gadiņa vecumā

Māsa Antonija ar Skaidrīti Odzienā pie barakām

Bebrulejas barakas

Līdz ar Pētera darba maiņu Eglu ģimene maina arī dzīvesvietu uz Bebrulejas barakām.

Dzīvojamā platība nav liela, viena istabiņa, kur vieta bija gan plītij, gan bērnu gultiņai, gan pašiem.

Zinaida atceras, pie barakām blakus nebija tīrs ūdens, tāpēc ar kāšiem uz pleciem ūdens tika nests no dzelzceļa akas.

No labās puses **Zinaida, Pēteris un**
māsa Antonija *ar lakatiņu*

(mājās Puduļi uz Līdaces pusi)

Pēteris darbā

**Zinaidas mamma
Antoņina ar Skaidrīti**

**Māsas Antonijas
meita Velta *no kreisās
puses, blakus*
Skaidrīte** (ap 14 gadu vecumu),
aizmugurē **Zinaida un
Pēteris**

Pirmajā rindā no kreisās puses
māsa Veneranda, brāļa sieva
Lonija, māsa Antonija, Zinaida
Otrajā rindā no kreisās puses
Pēteris, māsas Genovefas vīrs
Frīdis, ..., māsas Venerandas vīrs
Teodors

Māsa Genovefa ar vīru
Frīdi, Zinaida un Pēteris
un krustmeitiņa Inese
Vietalvas pagastā
bērnības svētkos

Klintaines pagasts «Kūlīši»

Ap 1960. gadu Eglu ģimene pārceļas uz dzīvi «Kūlīši», Klintaines pagasts. Pēteris sāk strādāt kolhozā «Selga» par traktoristu, Zinaida ziemas periodā bija mājsaimniece, bet trīs vasaras pēc kārtas piedalījās arheoloģiskajos izrakumu darbos kopā ar arheologiem Oliņkalnā.

«Dārznieku» barakas

Paralēli ikdienas darbiem Egļu ģimenei bija jāizravē mazdārziņš, kurā auga kartupelis, burkāns, sīpols, gurķis un jāapkopj kazas un vistas.

Nākošais dzīves vietas pieturas punkts Egļu ģimenei ved uz attālāko Klintaines pagasta ciemu Sturti, kur sāk dzīvot «Dārznieku» barakās.

Meita Skaidrīte sāk iet skolā Pļaviņās.

Dzīves draugs Pēteris

**Pēteris Egle, Kārlis Polavins,
Antons Krauklis, Kārlis Čoms,
Vilis Voits, Ilga Lazda,
Pēteris Baltiņš, k-zā «Selgā»**

Darbs kolhozā «Selgā»

1967. gada 19. aprīlī Zinaida uzsāk darba gaitas kolhozā «Selga».

Paralēli darbam kolhozā bija jāpaspēj arī aprūpēt iegādātā gotiņa un sivēni. Zinaida atceras, karstākajās vasaras dienās gotiņa stāvēja kūtī, kad atnācām mājās no kolhoza darbiem, tad izvedām gotiņu ganos. Zāli sienam plāvām tajās vietās, kur kolhozs atlāva.

**Darbs plūcot
zirnīšus**

Zinaida

Darbs siltumnīcā
no kreisās puses
Gaida Poļavina,
Zinaida, Gunta un
Vilma Indriksones

Mājas «Birztaļas»

1968. gada 16. maijā Eglu ģimene pārcēlas no «Dārznieku» barakām uz mājām «Birztaļas».

Zinaida ar Pēteri joprojām turpina strādāt kolhozā «Selga», bet meitiņa Skaidrīte līdz 8. klasei mācās Pļaviņās.

Pēc skolas Pļaviņās vienu gadu Skaidrīte mācās Dzērbenes pienotavā.

**Skaidrītes 8. klases
izlaidums Pļaviņu
vidusskolā, *no labās
puses* Baiba Mežmale
(Dzenīte), **trešā Skaidrīte****

**Dzērbenes pienotava,
kur pēc 8. klases
mācījās Skaidrīte**

Pietupušies no kreisās puses **Ivars Groza, Aivars Lazdiņš, Kārlis Čoms, Jānis Kačkāns, Pēteris Dzenītis**

Stāv no labās puses **Eleonora Peipiņa, Gelena Magelinska, Anda Pugačova, Pēteris Egle, Bronislava Saulīte, Jānis Saulītis, Ingūna Groza, Zinaida Egle, Emīlija Federova, Klaudija Kaņepēja, Aivars Oliņš, Albīne Groza, Zinaida Zenfa, Janīna Jurģele, Vilma Kazaka**

Pēteris un Zinaida

Rūsa ēd dzelzi; bet bēdas – sirdi

1976. gads Eglu ģimenei atnāca ar lielām bēdām, pēc ilgstošas slimošanas, nesagaidot mākslīgo donoru, meitiņai Skaidrītei atteicās niere un viņa aizgāja mūžībā. Zinaida šodien saka tā, «kaut zināms teiciens, ka „laiks dziedē visu”, tas neatbilst patiesībai, jo pavadīt mūžībā savu bērnu nav viegli un arī laiks nespēj dziedēt ne domas, ne atmiņas.

Pelnītā atpūta

1990. gada 12. februārī Zinaida sasniedzot 55. gadu vecumu aiziet pelnītā atpūtā. Tā godam nopelnīta, Zinaida atceras, kādi tik darbi netika strādāti kolhozā- slauktas govīs, baroti teļi, barotas cūkas, strādāts lauku brigādē- plūkti zirņi, gādāta barība lopiem, strādāts siltumnīcā.

Solījums «līdz nāve mūs šķirs»

Aizejot pelnītajā atpūtā Zinaida kopā ar vīru Pēteri turpina strādāt savā piemājas saimniecībā - aprūpē gan gotiņu, gan cūkas, gan vistas un 2,6 ha zemi.

Tas viss līdz brīdim, kad Zinaidai atkal jāpārdzīvo bēdas- 2004. gada novembrī mūžībā aiziet dzīves draugs Pēteris.

Vairs nav....

Sagaidot savu skaisto 80. gadu jubileju Zinaida pārlapojot savu dzīves stāstu saka: vairs neesot ne dzimtās mājas Dricānu pagastā, ne māmiņas Antoņinas, brālis Antons apglabāts Vietalvas kapos, brālis Koļa apglabāts Ikšķilē, mirusi arī māsa Antonija (Apšeniece).

Apkārt labi cilvēki

Bet apkārt ir labi cilvēki, kas ikdienā ik pa brīdim ienes kādu gaismas staru.

**Paldies kaimiņiem- Gaidai un Kārlim
Poļaviniem, Norai un Andrejam
Zvirgzdiņiem, Annai Kozlovskai, kā arī
radiņiem- māsām Venerandai,
Genovefai; māsas meitām- Inesei, Ilgai;
brāļa meitai Zentai.**

Novēlam jubilārei veselību!

Zinaida!

**Visus labos dzīves
brīžus saliec kopā!**

**Tici, iznāks gara,
gara saules diena!**

**Šī saules diena būs kā mūsu tautas tērpu
josta daudzkrāsaina, kur mūžu mūžos
raksti nemainās.**

*Dzīvesstāstu pierakstīja Alita Kluša,
Klintaines bibliotēkas vadītāja, 13.02.2015.*